

Titel: En Skrivelse fra Diævelen til Hr. Voltaire, [s.1-18] Den lærde Misundelse eller den landflygtige Kierlighed. [s.19-32]

Citation: "En Skrivelse fra Diævelen til Hr. Voltaire, [s.1-18] Den lærde Misundelse eller den landflygtige Kierlighed. [s.19-32]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 18*, A.F. Stein, 1771, s. 27. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_018-shoot-w1_018_006_p27_bZONE1191568/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 18

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

fordærvede Skribentere findrige paa de Dydiges Regning.

De smukke Videnskaber, som før udgiorde Menneskers Lære, og som oplyste dem om deres vigtige Pligter, er den vanslægtet til en fuldkoms men Forglemmelse af disse samme Pligter! Skal Lærdom ikke være uden en Aarsag meer til at bagtale Mennesker? Og skal det menneskelige Hjertes Ondskab være Hovæg, Aarsagen til alle Handlinger? En Ulykkelig forført af sine lastefulde Sinds Lidelser, og hændragen ved en fordømt Lyst til at skade, skal et saadant Menneske straffes for sine Onndskab, fordi han ser den almindelige Vey sukt for ham til at blive aabenbaret?

Nej, jeg vil forbinde mig med min Veninde, Samvittigheden, vi skal fordoble vore Kræfter, vi skal anrette vor Pine-Bænk for alle de Lastefulde, og Samvittigheds-Nag, bitre Samvittigheds-Nag skal blive deres Forsølgere og vores Ansvar. De skal ikke undgaae denne guddommelige Spions Klarsende Øye, og selv skal ikke skule dem for vores Undersøgelser; Her taug hun stille, og bitre Taarer fulgte paa denne bedrøvede og mørke Taushed.

Menneskers Daarlighed har aldrig fremstannet med større Magt, end i Anledning af Skrivefriheden, og see! dette bringer os til at sige, at Menneske-Kierlighed er Landskygtig i Henseende til den store Ondskab man har mærket i de nye Skrifter, iblant os.

Nu vil vi vende os til de lærde Folk; man maae iagttage, at ved lærde Folk forstaaer jeg alle de, som har studeret.

Vi vil, det naturligeste muelig, give et Skilderie paa disse Folk, og vi vil sætte den Iver